



Атанас Далчев

Балконът

Той е железен, каменен, старинен;  
такива има с хиляди в света,  
обикновен, но само че зазидан:  
един балкон без никаква врата.

Кой знай кога и от кого построен,  
е станал непотребен изведнъж,  
но не за всички: птичките спокойно  
от вазите му пият хладен дъжд

и неговата четвъртита стряха  
събира в някоя дъждовна нощ  
след дълга и невесела раздяла  
отново двама скитника ведно.

Но през деня отвън го не съзира  
на минувача празното око.  
Стопаните дори не подозират,  
че къщата им имала балкон.

1928 г.

КРАЙ

© 1928 Атанас Далчев

Източник: <http://litclub.com/library/bg/dalchev/>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/12111>]